

heder. Vi kunne f. Ex. se fra Højskolerne, hvorledes de kunne ligge i en forholdsvis øde og ubefolket Egn og dog have en stor Tilstrømning, naar der er Mænd til at bestyre dem, man har Tillid til, og omvendt kunne de ligge i en Egn, hvor man skulde tro, at der var alle Betingelser for, at de skulde gaa godt, og dog ffer det ikke paa Grund af de personlige Kræfter. Elevantallet beror altsaa ikke blot paa Stedet, men paa Lærerkræfterne, og i denne Henseende maa man jo haabe, at det vil være lettere, naar der kun er eet Seminarium i Stedet for to, at finde tilstrækkelig dygtige Personer til dette ene. Har der tidligere været Mangler i saa Henseende ved Ranum, ville saadanne for Fremtiden lettere kunne undgaas. Hvis Forstanderen for Lyngby Seminarium for Tiden skulde være dygtigere end han ved Ranum Seminarium, vilde der jo end ikke være det Allermindste til Hinder for at flytte ham til Ranum. Maa ske er Embedet i Ranum ikke saa stort som det i Lyngby, men det hører dog til den Slags Ting, man kan komme ud over, og Forstanderens Person kan ikke have en saadan varig Betydning, at det kan være bestemmende for, hvilken af dem der skal beholdes. Veltiggenheden og de Egne, hvorfra Eleverne som Følge deraf især søge til Seminariet, er det Varige og maa være det Afgjørende.

Bønloffe: Jeg skal blot gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til det Tab, der kan flyde af at beholde Ranum Seminarium i Stedet for det andet, og det er den, at jeg tror, at vi meget snart maa gaae til at gjøre Ombygning eller Tilbygning til Lyngby Seminarium, dersom dette vil faae en noget større Tilgang.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg maa dog bemærke, at jeg efter de Oplysninger, som jeg har faaet derovre fra, ikke synes, at der er nogen Grund til at frygte noget Saadant, det er i Dvrigt selvfølgelig Noget, som Enhver kan have sine Tanker om; men da der dog kan rummes 72 Elever, og da Bygningen kan udvides noget, synes der mig ikke at være no-

gen Sandsynlighed for, at Elevantallet vil stige saa høit, at der kan være Tale om af den Grund at foretage nogen Ombygning.

Brig: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning, at man ved at nedlægge Ranum og beholde Lyngby Seminarium, bevirker, at der forsvinder en Undervisningsanstalt fra førstnævnte Egn, hvorimod man ved at beholde Ranum og nedlægge Lyngby vil gjøre det sandsynligt, at der paa denne Egn, paa dette Sted danner sig en eller anden privat Skole, som kan fylde det Hul, som kommer tilstede derved. Naar det ærede Medlem fra Grenaa (Bønloffe) forundrer sig over, at andre Medlemmer af Udvalget kunne følge Ministeren i denne Sag, saa vil jeg sige, at jeg ikke forundrer mig over, at han saa varmt tager sig af Lyngby.

Da Ingen yderligere begjerede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 1 af Mindretallet (Bønloffe og Th. Christensen):

§ Linie 1 forandres „Lyngby“ til „Ranum“.

forkastedes med 56 Stemmer mod 6.

Derved bortfaldt de af det samme Mindretal under Nr. 5 og Nr. 7 stillede Endringsforslag.

2) Forslag under Nr. 2 til § 1 af Udvalget:

§ Linie 2 indskydes „senest“ efter „nedlægges“.

vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

3) Lovforslagets § 1 med den vedtagne Endring saalydende:

Tilgangen til det kongelige Skolelærer-Seminarium i Lyngby standses fra den Tid, da nærværende Lov træder i Kraft, og Seminariet nedlægges senest ved Udgangen af Undervisningsaaret 1873—74.

vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.